तस्योत्तरेण यः पन्थास्तेन गच्छ त्वरस्व च । स्वस्थोऽस्मि बलवानस्मि दिदृक्षुः पितरावुभौ ।
ब्रुवन्नेव त्वरायुक्तः संप्रायादाश्रमं प्रति ।

इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि पतिव्रतामाहात्म्यपर्व्वणि सत्यवदाश्रमागमने षण्णवत्यधिकद्विशततोऽध्यायः ॥ २८६ ॥

॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एतस्मिन्नेव काले तु द्युमत्सेनो महाबलः । लब्धचक्षुः प्रसन्नायां दृष्ट्यां सर्व्वं ददर्श ह ।
स सर्व्वानाश्रमान् गत्वा शैव्यया सह भार्य्यया । पुत्रहेतोः परामार्त्तिं जगाम भरतर्षभ ।
तावाश्रमान्नदीश्चैव वनानि च सरांसि च । तस्यां निशि विचिन्वन्तौ दम्पती परिजग्मतुः । १५८९
श्रुत्वा शब्दन्तु यं कश्चिदुन्मुखौ सुतशङ्कया । सावित्र्या सहितोऽभ्येति सत्यवानित्यभाषतां ।
भिन्नैश्च परुषैः पादैः सव्रणैः शोणितोक्षितैः । कुशकण्टकविद्धाङ्गावुन्मत्ताविव धावतः ।
ततोऽभिसृत्य तैर्विप्रैः सर्व्वैराश्रमवासिभिः । परिवार्य्य समाश्वास्य तावानीतौ स्वमाश्रमं ।
तत्र भार्य्यासहायः स वृतो वृद्धैस्तपोधनैः । आश्वासितो विचित्रार्थैः पूर्व्वराज्ञा कथाश्रयैः ।
ततस्तौ पुनराश्वस्तौ वृद्धौ पुत्रदिदृक्षया । बाल्ये वृत्तानि पुत्रस्य स्मरन्तौ भृशदुःखितौ । १५८९५
पुनरूचा च करुणां वाचं तौ शोककर्षितौ । हा पुत्र हा साध्वि वधु क्वासि क्वासीत्यरोदतां ।
ब्राह्मणः सत्यवाक् तेषामुवाचेदं तयोर्व्वचः ॥ सुवर्चा उवाच ॥ यथाऽस्य भार्य्या सावित्री तपसा च दमेन च ।
आचारेण च संयुक्ता तथा जीवति सत्यवान् ॥ गौतम उवाच ॥ वेदाः साङ्गा मयाऽधीतास्तपो मे सञ्चितं महत् ।
कौमारं ब्रह्मचर्य्यञ्च गुरवोऽग्निश्च तोषिताः । समाहितेन चीर्णानि सर्व्वाण्येव व्रतानि मे ।
वायुभक्षोपवासश्च कृतो मे विधिवत् सदा । अनेन तपसा वेद्मि सर्व्वं परक्रिकीर्षितं । १५८७०
सत्यमेतन्निबोधध्वं म्रियते सत्यवानिति ॥ शिष्य उवाच ॥ उपाध्यायस्य मे वक्त्रात् यथा वाक्यं विनिःसृतं ।
नैव जातु भवेन्मिथ्या तथा जीवति सत्यवान् ॥ ऋषय ऊचुः ॥ यथाऽस्य भार्य्या सावित्री सर्व्वैरेव सुलक्षणैः ।
अवैधव्यकरैर्युक्ता तथा जीवति सत्यवान् ॥ भरद्वाज उवाच ॥ यथाऽस्य भार्य्या सावित्री तपसा च दमेन च ।
आचारेण च संयुक्ता तथा जीवति सत्यवान् ॥ दाल्भ्य उवाच ॥ यथा दृष्टिः प्रवृत्ता ते सावित्र्याश्च यथा व्रतं ।
गताहारमकृत्वा च तथा जीवति सत्यवान् ॥ आपस्तम्ब उवाच ॥ यथा वदन्ति शान्तायां दिशि वै मृगपक्षिणः । १५८७५
पार्थिवी च प्रवृत्तिस्ते तथा जीवति सत्यवान् ॥ धौम्य उवाच ॥ सर्व्वैर्गुणैरुपेतस्ते यथा पुत्रो जनप्रियः ।
दीर्घायुर्लक्षणोपेतस्तथा जीवति सत्यवान् ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एवमाश्वासितस्तैस्तु सत्यवाग्भिस्तपस्विभिः ।
तांस्तान् विगणयन् सर्व्वांस्ततः स्थिर इवाभवत् । ततो मुहूर्त्तात् सावित्री भर्त्रा सत्यवता सह ।
आजगामाश्रमं रात्रौ प्रहृष्टा प्रविवेश ह ॥ ब्राह्मणा ऊचुः ॥ पुत्रेण सङ्गतं त्वान्तु चक्षुष्मन्तं निरीक्ष्य च ।
सर्व्वे वयं वै पृच्छामो वृद्धिं वै पृथिवीपते । समागमेन पुत्रस्य सावित्र्या दर्शनेन च । १५८८०
चक्षुषश्चात्मनो लाभात्त्रिभिर्दिष्ट्या विवर्द्धसे । सर्व्वैरस्माभिरुक्तं यत् तथा तन्नात्र संशयः ।
भूयो भूयः समृद्धिस्ते क्षिप्रमेव भविष्यति । ततोऽग्निं तत्र सञ्ज्वाल्य द्विजास्ते सर्व्व एव हि ।
उपासाञ्चक्रिरे पार्थ द्युमत्सेनं महीपतिं । शैव्या च सत्यवांश्चैव सावित्री चैकतः स्थिता ।
सर्व्वैस्तैरभ्यनुज्ञाता विशोकाः समुपाविशन् । ततो राज्ञा सहासीनाः सर्व्वे ते वनवासिनः ।